

Дело C-855/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

22 ноември 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Naczelny Sąd Administracyjny (Полша)

Дата на акта за преюдициално запитване:

17 октомври 2019 г.

Жалбоподател:

G. Sp. z o.o.

Отвeтник:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Предмет на главното производство

Задължение и срок за внасяне на ДДС във връзка с вътреобщностно придобиване на дизелово гориво

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза; член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

I. Допускат ли член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз (консолидиран текст от 2012 г. — ОВ С 326, 26.10.2012 г., стр. 1 и сл.) и член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7; изменена, наричана по-нататък „Директива 2006/112“) разпоредба като член 103, параграф 5а от Закона от 11 март 2004 г. за данъка върху

стоките и услугите (Dz. U., 2016 г., позиция 710, изменен, наричан по-нататък „Законът за ДДС“), която предвижда, че при вътреобщностно придобиване на моторни горива данъчнозадълженото лице е длъжно без поискване от страна на началника на митническата служба да начисли и заплати данъка по сметката на митницата, компетентна за събирането на акциза:

- 1) в петдневен срок от деня на въвеждането на стоките в определеното в съответното разрешение място за получаване на акцизни стоки — когато стоките са закупени при условията на вътреобщностно придобиване по смисъла на Закона за акцизите от регистриран получател в режим на отложено плащане на акциз в съответствие с акцизното законодателство;
- 2) в петдневен срок от деня на въвеждането на стоките в данъчен склад от територията на друга държава членка;
- 3) при преместване на стоките в рамките на територията на страната — когато стоките се преместват извън режим на отложено плащане на акциз в съответствие с акцизното законодателство?

II. Допуска ли член 69 от Директива 2006/112 разпоредба като член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, която предвижда, че при вътреобщностно придобиване на моторни горива данъчнозадълженото лице е длъжно без поискване от страна на началника на митническата служба да начисли и заплати данъка по сметката на митницата, компетентна за събирането на акциза:

- 1) в петдневен срок от деня на въвеждането на стоките в определеното в съответното разрешение място за получаване на акцизни стоки — когато стоките са закупени при условията на вътреобщностно придобиване по смисъла на Закона за акцизите от регистриран получател в режим на отложено плащане на акциз в съответствие с акцизното законодателство;
- 2) в петдневен срок от деня на въвеждането на стоките в данъчен склад от територията на друга държава членка;
- 3) при преместване на стоките в рамките на територията на страната — когато стоките се преместват извън режим на отложено плащане на акциз в съответствие с акцизното законодателство;

при възприето тълкуване, че упоменатите по-горе плащания на данъка не представляват междинни плащания на ДДС по смисъла на член 206 от Директива 2006/112?

III. Трябва ли да се приеме, че неизвършеното в срок междинно плащане на ДДС по смисъла на член 206 от Директива 2006/112 загубва правното си битие с приключването на данъчния период, за който следва да се извърши?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза

Договор за функционирането на Европейския съюз, член 110

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“): членове 69, 206, 250, 258 и 273

Цитирани разпоредби на националното право

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Закон от 11 март 2004 г. за данъка върху стоките и услугите) (Dz. U., 2016 г., позиция 710, изменен; наричан по-нататък „Законът за ДДС“):

Член 103, параграф 5а (в редакцията му в сила от 1 август 2016 г. до 1 март 2017 г.):

При вътреобщностно придобиване на моторни горива от посочените в приложение № 2 към Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Закон от 6 декември 2008 г. за акцизите), за производството на които или за търговията с които се изисква лиценз в съответствие с разпоредбите на Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Закон от 10 април 1997 г. за енергетиката), данъчнозадълженото лице е длъжно без поискване от страна на началника на митническата служба да начисли и заплати данъка по сметката на митницата, компетентна за събирането на акциза:

- 1) в петдневен срок от деня на въвеждането на стоките в определеното в съответното разрешение място за получаване на акцизни стоки — когато стоките са закупени при условията на вътреобщностно придобиване по смисъла на Закона за акцизите от регистриран получател в режим на отложено плащане на акциз в съответствие с акцизното законодателство;
- 2) в петдневен срок от деня на въвеждането на стоките в данъчен склад от територията на друга държава членка;
- 3) при преместване на стоките в рамките на територията на страната — когато стоките се преместват извън режим на отложено плащане на акциз в съответствие с акцизното законодателство.

Член 20, параграф 5:

При вътреобщностно придобиване на стоки задължението за плащане на данъка възниква в момента на изготвянето на фактурата от данъчнозадълженото лице, но не по-късно от 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е извършена доставката на стоката, предмет на вътреобщностното придобиване, освен доколкото не е предвидено друго в

параграфи 8 и 9 и в член 20b. Разпоредбата на параграф 1a се прилага съответно.

Кратко представяне на фактите и на главното производство

Данъчните органи установяват, че през декември 2016 г. жалбоподателят — дружеството с ограничена отговорност G. със седалище в В. — извършва вътреобщностно придобиване на 3 190,874 m³ дизелово гориво с код по КН 2710 19 43, поради което е трябвало да заплати данък върху стоките и услугите (ДДС) в съответствие с член 103, параграф 5a от Закона за ДДС в петдневен срок от всеки ден, в който тези стоки са въвеждани на територията на страната, в размер на 1 530 766 полски злоти (PLN) за общо 20 сделки, което обаче жалбоподателят не е направил.

Освен това, въпреки че съгласно член 99, параграф 11a от Закона за ДДС при вътреобщностно придобиване на стоките по член 103, параграф 5a данъчнозадълженото лице е длъжно да подава пред началника на компетентната за събирането на акциза митническа служба декларация за дължимия данък за всеки месечен период в срок до 5-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало задължението за плащането му, данъчнозадълженото лице не е подавало декларации ДДС-14 за обсъждания по делото период.

Поради това е прието, че за декември 2016 г. е налице допълнително задължение за ДДС в размер от 1 530 766 PLN, което трябва незабавно да се внесе по банковата сметка на митническата служба заедно със съответните лихви за просрочено плащане.

Дружеството подава жалба против този акт за установяване на допълнителни задължения за ДДС за декември 2016 г., издаден от Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy (директор на териториалното подразделение на данъчната администрация в Бидгошч) на 6 април 2018 г., пред Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (Областен административен съд Бидгошч), който отхвърля жалбата с решение от 10 юли 2018 г.

Първоинстанционният съд възприема становището на данъчния орган, че жалбоподателят е бил длъжен да внесе ДДС в съответствие с член 103, параграф 5a от Закона за ДДС. Според съда няма значение дали жалбоподателят фактически е притежавал лиценз, нито има значение обстоятелството, че придобитият дизел не е бил предлаган за продажба, нито използван като гориво за двигатели с вътрешно горене (бил е предназначен за производство на продукти, които не са моторни горива).

Първоинстанционният съд също така приема, че плащанията на данъка, дължими на основание член 103, параграф 5a от Закона за ДДС, не представляват междинни плащания, а плащания на самото данъчно

задължение („отделен данъчен механизъм“). Въпросният съд освен това не констатира член 103, параграф 5а от Закона за ДДС да е в противоречие с член 206 от Директивата за ДДС, нито с член 110 ДФЕС.

Дружеството подава касационна жалба срещу това съдебно решение до Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша), който спира производството и отправя преюдициално запитване до Съда.

Мотиви за преюдициалното запитване

По първия въпрос

- 1 От 1 август 2016 г. влиза в сила Ustawa z dnia 7 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Закон от 7 юли 2016 г. за изменение на Закона за данъка върху стоките и услугите и на някои други закони) (Dz. U., 2016 г., позиция 1052, изменен), с който се въвежда т.нар. „горивен пакет“ — пакет законодателни изменения с цел да се „затегне“ събирането на ДДС при вътреобщностно придобиване на моторни горива и така да се предотвратят измамите с ДДС при презграничната търговия с такива горива.
- 2 Допълването на член 103 от Закона за ДДС с новите разпоредби на параграфи 5а—5d съставлява съществено изменение, тъй като съгласно разпоредбите, действали до 31 юли 2016 г., вътреобщностното придобиване на моторни горива не е налагало заплащане на ДДС в момента на самото придобиване (в определен срок от въвеждането на горивото на територията на страната), доколкото по принцип активното данъчнозадължено лице е отчитало придобиването — както дължимия данък, така и начисления данък — в подаваната декларация ДДС-7 в срок до 25-ия ден на месеца след всеки пореден (месечен или тримесечен) данъчен период. В същата декларация е бил посочван както дължимият ДДС за вътреобщностното придобиване на горива, така и — доколкото придобиването е свързано с облагаема продажба — начисленият за придобиването данък, който е в същия размер като дължимия.
- 3 В касационната жалба се излага оплакването, че новата уредба по член 103, параграф 5а от Закона за ДДС е в противоречие с член 110 ДФЕС, тъй като въвежда данък, който е дискриминационен спрямо стоките от други държави — членки на Съюза.
- 4 Съгласно член 110 ДФЕС нито една държава членка не може да налага пряко или косвено каквито и да било вътрешни данъци върху стоките на други държави членки, които надвишават наложените пряко или косвено върху подобните местни стоки. Освен това никоя държава членка не може да налага върху стоките от други държави членки вътрешни данъци от такъв характер, че да дава косвена закрила на други стоки.

- 5 В касационната жалба жалбоподателят изтъква, че в практиката си Съдът поне два пъти е тълкувал тази разпоредба в контекста на определянето на по-ранни срокове за заплащане на данъците за стоките, внесени от други държави — членки на Съюза. Първо, в решение от 27 февруари 1980 г., Комисия/Ирландия (55/79, EU:C:1980:56), Съдът приема, че когато местни лица, които търгуват с определен вид стоки, ползват по-дълъг срок за заплащане на ДДС, отколкото лицата, които придобиват подобни стоки, но с произход от други държави членки, това представлява дискриминационно третиране на стоките.
- 6 Второ, в решение от 17 юни 1998 г., Grundig Italiana (C-68/96, EU:C:1998:299), Съдът постановява, че следва да се констатира нарушение на член 95 от Договора (понастоящем член 110 ДФЕС), когато по отношение на вносните стоки задължението за заплащане на данъка към митническата служба възниква в момента на вноса, а за местните стоки възниква едва с подаването на декларация от местния производител пред данъчните органи, което се прави през месеца, следващ тримесечието, през което стоките са пуснати на пазара, като данъчното събитие настъпва с пускането на предназначения за потребление продукт на националния пазар (т. 25). Поради това Съдът приема, че член 95 от Договора трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държавата членка да въвежда и събира данък върху потреблението, ако данъчната основа и редът за събиране на данъка са различни за местните продукти и за вносните продукти от други държави членки.
- 7 В тези решения Съдът съответно постановява, че член 95 от Договора (понастоящем член 110 ДФЕС) трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби, които предвиждат срок за заплащане на данъка върху стоките от други държави членки, който е по-кратък от срока за заплащане на данъка върху подобни местни стоки, а този извод е задължителен за националните съдилища.
- 8 Съдът приема, че по-краткият срок за заплащане на данъка върху стоките от други държави членки е дискриминационен спрямо тези стоки, което е логично, тъй като в действителност при по-късно плащане на данъка стопанският субект получава известна икономическа полза, а при по-кратък срок за плащане на данъка се намира в по-неизгодно финансово положение.
- 9 Според жалбоподателя прилагането на член 103, параграф 5а от Закона за ДДС води именно до такъв резултат, тъй като тази разпоредба предвижда по-кратък срок за заплащане на ДДС върху моторните горива с произход от други държави членки. Следва да се отбележи, че съгласно член 86, параграф 2, точка 4, буква с) във връзка с параграф 10 и параграф 10б, точка 2 от Закона за ДДС правото на приспадане на данъка за такива сделки възниква при отчитането за периода, в който е възникнало задължението за плащане на данъка по отношение на придобитите от данъчнозадълженото

лице стоки и услуги (член 20, параграф 5 от Закона за ДДС), при условие че това лице:

- a) получи фактурата, документираща доставката на стоките, представляваща за него вътреобщностно придобиване на стоки, в тримесечен срок от края на месеца, през който е възникнало задължението за плащане на данъка по отношение на придобитите стоки;
 - b) включи сумата на дължимия данък във връзка с вътреобщностното придобиване на стоки в справка-декларацията, в която е длъжен да отчете този данък, не по-късно от три месеца след края на месеца, през който е възникнало задължението за плащане на данъка по отношение на придобитите стоки.
- 10 Разликата между сроковете за заплащане на данъка по член 103, параграф 5а от Закона за ДДС и момента на възникване на правото на приспадане на данъка във връзка с вътреобщностното придобиване на горива несъмнено принуждава придобиващото стоките лице в по-голяма степен да ангажира свои финансови средства за по-ранното отчитане на ДДС. Същевременно лицата, които търгуват със същия вид местни стоки, внасят данъка в срок до 25-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е извършена доставката.
 - 11 Съгласно член 273 от Директивата за ДДС държавите членки могат да наложат други задължения, които считат за необходими за осигуряване на правилното събиране на ДДС и предотвратяване на избягването на данъчно облагане, при спазване на условието за равнопоставено третиране между вътрешни сделки и сделки, извършвани между държави членки от данъчнозадължени лица, и при условие че такива задължения не пораждаат в търговията между държавите членки формалности, свързани с преминаването на границите.
 - 12 Наистина член 258 от Директивата за ДДС гласи, че държавите членки установяват подробни правила за представянето на справки-декларации за ДДС по отношение на вътреобщностно придобиване на нови превозни средства, както е предвидено по член 2, параграф 1, буква б), подточка ii), и на вътреобщностно придобиване на продукти, подлежащи на облагане с акциз, както е посочено в член 2, параграф 1, буква б), подточка iii), но първо, тази хипотеза се отнася до вътреобщностното придобиване на акцизни стоки от лица, които не са длъжни да отчетат ДДС във връзка с друг вид вътреобщностни придобивания, и второ, тази норма урежда подаването на справки-декларациите, а не правилата за събиране на ДДС, за което става дума в спора по настоящото дело.
 - 13 За сметка на това във връзка със свободата на държавите членки да определят сроковете за заплащане на ДДС, включително за спорното тук задължение, следва да се имат предвид изискванията, произтичащи в това отношение от член 273 от Директивата за ДДС, а именно че:

- сроковете трябва да са необходими за осигуряване на правилното събиране на ДДС и предотвратяване на данъчните измами,
 - те трябва да осигуряват равнопоставено третиране на местните и на вътреобщностните сделки,
 - не бива да пораждат формалности, свързани с преминаването на границите.
- 14 За спорния член 103, параграф 5а от Закона за ДДС са налице съмнения дали отговаря на последните два критерия.

По втория въпрос

- 15 Ако Съдът приеме, че режимът на по-ранно плащане на ДДС, предвиден в член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, не е в противоречие с член 110 ДФЕС и член 273 от Директивата за ДДС, вторият спорен въпрос по настоящото дело във връзка с разпоредбите на Директивата за ДДС е за характера на тези плащания с оглед на момента на възникване на задължението за плащане на данъка, тоест дали плащанията на данъка, посочени в член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, по характера си са отделен механизъм за по-ранно събиране на ДДС, или пък представляват междинни плащания по смисъла на член 206 от Директивата за ДДС.
- 16 Най-напред, съгласно член 69 от Директивата за ДДС (от 1 януари 2013 г.) в случаите на вътреобщностно придобиване на стоки ДДС става изискуем при издаването на фактурата или когато към тази дата няма издадена фактура, след изтичането на срока, посочен в член 222, първа алинея от тази директива.
- 17 В светлината на тази разпоредба задължението за плащане на данъка възниква в момента на издаването на фактурата, а когато към датата на извършване на вътреобщностното придобиване няма издадена фактура, задължението за плащане на данъка възниква на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.
- 18 Това е особен режим, от който съответно няма изключения. Това означава, че ДДС при вътреобщностно придобиване на стоки става изискуем от данъчнозадълженото лице чак от момента, в който настъпят упоменатите обстоятелства.
- 19 Член 69 от Директивата за ДДС е транспониран с член 20, параграф 5 от Закона за ДДС, който гласи, че при вътреобщностна доставка на стоки задължението за плащане на данъка възниква в момента на издаването на фактурата от данъчнозадълженото лице, но не по-късно от 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е извършена тази доставка.

- 20 Предвид тези разпоредби възниква въпросът може ли, както е предвидено в член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, данъкът при вътреобщностно придобиване на моторни горива да се събира още преди да е възникнало задължението за плащането му съгласно член 69 от Директивата за ДДС (член 20, параграф 5 от Закона за ДДС).
- 21 Ако се приеме, че плащанията на данъка по член 103, параграф 5а от Закона за ДДС по характера си са отделен механизъм за по-ранно събиране на ДДС, ще трябва да се заключи, че задължението за извършване на тези плащания преди момента на възникване на задължението за плащане на данъка на основание член 69 от Директивата (член 20, параграф 5 от Закона за ДДС) е в противоречие с тези разпоредби, тъй като няма основание да се изисква от данъчнозадълженото лице да заплати ДДС, преди да е възникнало задължението му за това.
- 22 Затова изглежда, че тези плащания ще може да се приемат за съвместими с гореспоменатите норми само ако представляват междинни плащания по смисъла на член 206 от Директивата за ДДС.
- 23 Съгласно член 206 от Директивата за ДДС всяко данъчнозадължено лице — платец на ДДС, трябва да плати нетния размер на ДДС при представянето на справка-декларацията за ДДС, предвидена в член 250 от Директивата. Въпреки това държавите членки могат да определят различна дата за плащането на тази сума или могат да изискат извършването на междинни плащания.
- 24 В първото изречение от тази разпоредба става дума за задължението за заплащане на нетния размер на ДДС при представянето на справка-декларацията за ДДС, предвидена в член 250. Същевременно плащането, предвидено в член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, чийто размер се определя от произведението между цената на закупените при условията на вътреобщностно придобиване моторни горива и съответната ставка на данъка, без резултатът да се намалява с начисления данък, всъщност представлява плащане в брутен размер.
- 25 Това плащане трябва да се извърши в петдневен срок от въвеждането на моторното гориво на територията на страната, тоест още преди да е налице задължение за подаване на специфичната за тези сделки декларация ДДС-14, в която трябва да се посочат всички сделки за вътреобщностно придобиване на моторни горива през изтеклия месец с начисления за тях данък (вече платен в сроковете по член 103, параграф 5а от Закона за ДДС). Тази декларация се подава до компетентния орган в срок до 5-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало задължението за плащане на данъка по член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, с посочване на сумата на данъка за дадения месец, която представлява сбор от отделните суми на данъка за всяка сделка в този период, които следва да се заплатят съгласно член 103, параграфи 5а и 5b от Закона.

- 26 Следва да се отбележи, че съгласно член 206, първо изречение от Директивата за ДДС данъчнозадълженото лице посочва нетния размер на ДДС чак в декларацията ДДС-7 (подавана след изтичането на данъчния период), в която посочва както сумата на дължимия данък за вътреобщностното придобиване на горива, платен на основание член 103, параграф 5а от Закона за ДДС през дадения данъчен период, така и сумата на дължимия данък за вътреобщностното придобиване на други стоки, а от тези суми приспада начисления му по получените доставки данък за същия данъчен период.
- 27 Както посочва Съдът в решение от 26 март 2015 г., *Macikowski* (C-499/13, EU:C:2015:201), от членове 206 и 250 от Директивата за ДДС следва, че в държавния бюджет трябва да бъде внесен нетният размер на ДДС, с други думи, размер, който отчита приспаданията, които трябва да се направят, и всички приспадания трябва да бъдат извършени за данъчния период, през който са възникнали.
- 28 Щом обаче в член 206, второ изречение от Директивата за ДДС се говори за възможност „да [се] определ[и] различна дата за плащането на тази сума“, значи става дума за сумата, спомената в първо изречение, тоест за нетния, а не за brutния размер на ДДС. Следователно, когато държавата членка въвежда задължение за заплащане на brutния размер на данъка за дадена сделка по вътреобщностно придобиване на стоки, както е направено в член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, очевидно няма как това да е самият ДДС с различен срок за плащане, а е просто междинно плащане по смисъла на член 206, второ изречение, последно предложение от Директивата.
- 29 В упоменатото решение *Macikowski* Съдът приема (но по отношение на платеца на данъка), че той внася дължимия ДДС за сделката, посочена в справка-декларацията на данъчнозадълженото лице, на основание член 206, второ изречение от Директивата за ДДС, който овластява държавите членки да изискват извършването на междинни плащания.
- 30 При това положение изглежда, че за да не се смятат за несъвместими с членове 69 и 206 от Директивата за ДДС, плащанията на данъчнозадълженото лице, предвидени в член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, трябва да се смятат за междинни плащания на данъка по смисъла на член 206 от Директивата.

По третия въпрос

- 31 Ако се приеме, че плащанията на данъчнозадълженото лице, предвидени в член 103, параграф 5а от Закона за ДДС, по характера си са междинни плащания на данъка, възниква допълнителният въпрос дали неизвършеното в срок междинно плащане на ДДС по смисъла на член 206 от Директивата за ДДС загубва правното си битие с приключването на данъчния период, за който следва да бъде извършено, което има съществено значение, за да се

прецени дали след края на данъчния период се извършва оценка на междинните плащания и за да се определи до кой момент трябва да се начисляват лихви за неизвършените в срок междинни плащания.

- 32 При системата на междинните плащания през целия данъчен период се заплащат части от данъчното задължение, чийто размер ще се определи едва по-нататък (след приключването на данъчния период). Едва тогава данъчнозадълженото лице окончателно се разплаща с бюджета, като доплаща или като му се връщат надплатените суми, при което — когато става дума за ДДС — се взема предвид начисленият данък по получените от лицето доставки и така се определя нетният размер на подлежащия на заплащане данък (или пък сумата за възстановяване). По тази причина изглежда, че след края на данъчния период не трябва да се извършва оценка на междинните плащания на данъка в брутен размер и въз основа на тях да се изчисляват невнесените в срок данъчни задължения, тъй като съответното данъчно задължение вече е конкретизирано в нетния размер на подлежащия на плащане данък за целия период, за който са събирани междинните плащания.
- 33 Отделният характер на междинните брутни плащания, а оттам и тяхната правна самостоятелност, не означава, че те нямат нормативна връзка с нетното данъчно задължение за дадения данъчен период, за който се дължат брутните междинни плащания.
- 34 Задължението за извършване на междинните плащания всъщност е една от формите на задължението за плащане на данъка, а неговото естество се заключава в това, че след края на данъчния период задължението за междинни плащания престава да съществува, понеже се конкретизира размерът на данъка за този период. Това следва от временния характер на междинните плащания, в резултат от който с приключването на данъчния период трябва да отпадне правото да се определят междинни плащания.
- 35 Това би означавало, че неизвършеното в срок междинно плащане представлява невнесено в срок данъчно задължение, но само до момента, в който се прекратява правното му битие, тоест до изтичането на данъчния период, за който се дължи.
- 36 Така след приключването на данъчния период би било безпредметно данъчният орган да определя дължимите брутни междинни плащания, в случай че не са били надлежно извършени, което обаче не освобождава данъчнозадълженото лице от задължението да плати лихви върху сумата на неизвършените в срок междинни плащания — в частта, в която тя надвишава сумата на дължимия данък за съответния данъчен период.